

List past Van Wegberg als een jas

Het is weinig acteurs gegeven om zichzelf volledig weg te cijferen op het podium. Renée van Wegberg (32) uit Horst slaagt daarin. Zodra zij maandagavond bij de première in het Amsterdamse Theater Carré het toneel oploopt, zien we niet Van Wegberg maar Liesbeth List. De gelijkenis is trefend, ook al ben je met een bruine pruik met pony en wat dikke rode lippenstift al halverwege. Daarmee doe je Van Wegberg echter tekort. Je voelt dat ze haar tanden heeft gezet in het muzikale icoon (75) dat gelukkig nog bij de première aanwezig kan zijn, ondanks haar zichtbare broosheid.

Charisma

Het is een dikke pluim waard als je hoort hoe Van Wegberg haar praten en zingen heeft afgestemd op dat van de originele artiest. Het klopt. Ze bewijst daarnaast charisma te bezitten. Als Van Wegberg op de Bühne staat - bijna de hele voorstelling - dan

★★★★☆
DOOR RUUD MAAS
Gezien: Première 'Liesbeth List de Musical'
In: Theater Carré A'dam (2-10) Kerkrade (24-11), Weert (1-12), Roermond (2-12), Maastricht (7-12), Venlo (14-12) en Sittard (21-12)

kijk je naar haar. Het decor is stijlvol, simpel en doeltreffend en past bij het vindingrijke concept dat achter de vertelvorm van de voorstelling zit. Het leven van Liesbeth List komt voorbij tijdens een avondje tafelen met exquisite gerechten en veel drank. Aan tafel zitten vooral spoken uit het verleden: liefdes Robert Braaksma en Cees Nootboom, couturier Frank Govers en de niet te missen Ramses Shaffy. Verder verschijnen haar ouders en dochter ten tonele en als speciale gasten zelfs Jacques Brel - door wie List geïnspireerd werd - en Whitney Houston. Die laatste als onderdeel van de nieuwe generatie tegen wie

de chansoniëre moest zien op te boksen om niet in de vergetelheid te raken. Tijdens het opdienen van (fictieve) gerechten en alcoholische versnaperingen lepelen de gasten anekdotes op en beschrijven ze hun gevoelens. Het wordt afgewisseld met een kleine dertig liedjes. De

hoogtepunten zitten aan het eind als Van Wegberg als Liesbeth List Edith Piaf speelt (snapt u hem nog?) in de voorstelling over de Franse zangeres. List deed dat tussen 1999 en 2001 en in 2008/2009 in de theaters. *Non, je ne regrette rien* krijgt de zaal muisstil en bij het prachtig ge-

zongen *Heb het leven lief* krijgt Renée van Wegberg een uitgerekt applaus, dat haar verdiend een stralend gezicht bezorgt.

Miskend

Je vraagt je af wat de diva in de koninklijke loge zelf van het schouwspel voor haar neus vindt. Alles mag erin, heeft ze vooraf tegen de producenten gezegd. Maar heeft ze zich echt een wormvormig aanhangsel van de soms irritante stuiterbal Ramses Shaffy gevoeld? Vindt ze dat ze meer erkenning had verdiend dan ze kreeg? Het zijn vragen die hier geen antwoord krijgen.

In het verleden viel er soms wat af te dingen op producties van Ruud de Graaf en Hans Cornelissen. Te langdradig, te bordkarton, te net niet. Zo niet hier. De musical staat als een huis en ermee wordt een prachtig monument voor La List gebouwd. En het bewijst dat Van Wegberg met gemak hoofdrollen aankan. Die heeft ze de laatste jaren te weinig gespeeld. Laat dit een keerpunt zijn.

Van Wegberg als List. Bovenin: de echte Liesbeth was bij de première. FOTO'S ROY BEUSKER EN ANP